

2.2 Асоцијације

Мапирање односа

Услед разлика у начинима представљања односа између ентитета две парадигме, може настати неколико проблема. Да би се разумели проблеми који настају, неопходно је разумети кључне разлике. Релационе базе података успостављају односе између табела помоћу страних кључева ка другим табелама, док објекти енкапсулирају референце ка другим објектима које се чувају у меморији током извршавања програма. Поред тога, објекти, кроз употребу колекција, могу да чувају референце ка мноштву других објеката помоћу само једног поља. Са друге стране, релациона база података, због нормализације, захтева да све везе ка другим табелама буду изражене кроз атомичне вредности. Ово доводи до инверзије у структурама података између објеката и табела.

Ова појава се лако може објаснити кроз пример:

Посматрајмо апликацију која опслужује веб продавницу која нуди могућност да се различити производи из понуде сместе у корпу за куповину. Посматрано из апсекта објектне парадигме, објекат *корпа* ће садржати у себи листу ставки које представљају производе су тренутно смештени у њој. Ако бисмо ово желели да представимо у релационој бази података, табела ставка, кроз колону које би представљала идентификациону ознаку корпе, морала би да има ограничење страног кључа ка табели корпа, јер табела корпа, због прве нормалне форме, не сме да има колоне које немају атомичне вредности.

Решење које је могуће у овом случају је да се за сваки објекат чува поље које репрезентује примарни кључ у одговарајућој табели, како би се могло извршити мапирање између референци објеката и страних кључева.